

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֶמֶשׁ - עֶלּוֹן מִס' 1253

@ ביום ראשון בערב "ברכת הלבנה" משעה 21:30.

@ ניתן להקדיש את העלון ושיעורי הלויין לרפואה, ברכה

והצלחה, זיווג הגון, זרע בר קיימא או להבדיל לענין

יקירכם. טל' המערכת: 054-7743834

בס"ד ה' אייר ה'תשפ"ה

הדלקת נרות - 19:03

צאת השבת - 19:54

רבנו תם - 20:46

שְׁעוֹן קִיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

כפס"דין: "וארבעה אנשים"
(מלכים ב' ז')

השבת כ' לעומר,
פרקי אבות - פרק ב'

אברהם יגל

לענין בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות ניי

תְּדָרִיעַ - מִצִּוְרֵי

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

מִעֲלֵינִי הַפְּרִשָׁה: תְּדָרִיעַ:

- ← טומאת האישה לאחר שילדה בן או בת.
- ← טומאה הבאה ממחלות העור או מצרעת.
- ← טומאה הבאה משחין או מנגעים בראש ובזקן.
- ← דינים כלליים על המצורע ועל צרעת הבגדים.

מִצְוָרֵעַ:

- ← הוראות על הטקס והקורבנות שמביא המצורע ביום טהרתו.
- ← דיני צרעת הבית וטהרתו.
- ← טומאת הזב וטהרתו.
- ← טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.

"אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר..."

"ילדה זכר" שכל הקבין של הדיבור יהיו אך ורק בלימוד התורה... "מצורע" אותיות "עם צור" שאיתו אל תשתמש. לכן "מצורע" אותיות מעצור, שתשים לפיד וכך תנצל מאיסור דיבור לשון הרע ורכילות. (שלמה אלביליה הי"ו)

"זֹאת תהיה תורת המצורע... והובא אל הכהן"

כתבו רבותינו 'בעלי התוספות': תיבת "והובא" יש מקום לקרותה בשתי תיבות: "והוא בא" היינו: שהוא בא לבדו, לפי שאין לו מי שיביאנו, שהכל בדלים ומתרחקין ממנו, כמו שנאמר: "בדד ישב מחוץ למחנה".

"והיה בעיור בשירו שאת..."

"והיה בעור בשיר שאת..." סופי תיבות 'תורה' הנגעים באים על גסות הרוח, והפסוק מרמז לנו שאפילו אם ההתנשאות היא בשל הגדולה בתורה, גם זה חטא גדול ונגעים באים על אדם זה.

"וּבְמִלְאֵת יְמֵי טְהָרָה לָבֵן או לְבַת" (יב - ו)

רק עתה, אחרי ימי טהרה, אפשר לקרוא לתינוק "בן" או "בת", ואילו לפני כן קרוי הוא רק "זכר" או "נקבה". שכן עד שלושים יום כל תינוק הוא בחזקת ספק נפל, ונפל אינו לא "בן" או "בת", אלא אפשר לצינו אך זכר או נקבה. רק לאחר ימי טהרה, משכבר מלאו לתינוק שלושים יום וכבר יצא מחזקת ספק נפל, אפשר לקרוא "בן" או "בת". (משך חכמה).

"והתגלח את שיערו..."

הפסוק "והתגלח" הוא פסוק ל"ג. יש אומרים רמז שבל"ג בעומר עושים תגלחת - חלאקיה, וגם האות ג' רמז על ג' שנים של הנער. יש מוסיפים שהשורש של והתגלח זה 'גלח' ר"ת ל"ג בעומר חלאקה.

"והתגלח" כתוב בגי' גדולה, בעל הטורים אומר, ששלושה צריכים גילוח גדול בכל הגוף: נזיר, לויים, מצורע.

הִסְיֹו מִכְשׁוֹל מִדּוּר עֲמִי!

העלון טעון גניזה! אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חובת קימה והידור (פני זקן)

א. אחת ממצות עשה שצווה הקדוש ברוך הוא שאם רואה אדם תלמיד חכם אפילו הוא צעיר, הוא חייב לכבדו ולעמוד מפניו, ברגע שהוא מגיע לדי' אמות שלו, עד שיעבור מפניו. ואפילו אם היה עוסק בלימודו, שכן אומר הכתוב: **"והדרת פני זקן"**, שאין הפירוש זקן ממש, שהרי נאמר: **"מפני שיבה תקום"**. אלא הכוונה לזה **שקנה חכמה**. ואפילו אם החכם הזה אינו רבו ולא למד ממנו שום דבר, אלא הוא יותר גדול ממנו בחכמה והוא ראוי שילמדו ממנו, הוא חייב לעמוד מפניו.

ב. חייב לעמוד בפני זקן שהגיע לשבעים שנה אפילו אם הוא עם הארץ, בתנאי שלא יהיה רשע. ואפילו צעיר תלמיד חכם צריך לעמוד בפני זקן בשנים ולעשות תנועה כאילו הוא קם מפניו, ואפילו גוי זקן שמכבדים אותו בדברי נועם.

ג. אם החכם או הזקן רוכבים על גבי החמור, יש לעמוד בפניהם כאילו הולכים ברגליהם. אסור לעצום עיניים לפני שמגיע התלמיד חכם או הזקן בתוך ד' אמותיו כדי שלא יתחייב לעמוד בפניו. אין חיוב לעמוד בפני זקן וחכם כשהם במרחץ או בבית הכסא. ובמרחץ, דווקא בחדרים הפנימיים ששם עומדים כולם ערומים, אבל בחדר החיצון יש לעמוד בפניהם.

ד. האומנים אינם מחויבים לעמוד בפני תלמיד חכם בשעה שהם עסוקים במלאכתם. ואם רוצים לעמוד הרשות בידם. אבל אם הם עסוקים במלאכתם של אחרים, אינם רשאים לעמוד ולהתבטל מלאכתם.

ה. אין ראוי לחכם להטריח את הציבור שיעמדו בפניו. ויחפש הדרך הקצרה ביותר כדי שלא יעמדו בפניו אנשים רבים. ואם יש דרך קצרה והוא מעקם הדרך כדי שלא לעבור דרכם, הרי זה זכות גדול בשבילו.

ו. שני חכמים או שני זקנים אינם צריכים לקום זה מפני זה. אלא עושים תנועה קלה. אם ראה רבו המובהק שרוב תורתו למד ממנו, הוא צריך לעמוד בפניו משעה שראהו ועד שיעבור מנגד עיניו.

התורה מזכירה לנו שעלינו להזהר ביחסינו לחירש ולעיוור. אסור לנו לנצל את היותם חסרי יכולת הגנה להשיב מיד.

"לא תקלל חירש" - כי אינו יכול להתגונן ולענות לבן שיחו.

"לפני עיוור לא תשים מכשול" התורה מזהירה אותנו כאן משני דברים:

א. אסור לנו להתעלם ממכשול הנמצא בדרכו של האיש העיוור, ולכן עלינו להעיר את תשומת לבו ולעזור לו.

ב. אסור לנו להקטעות אדם, שעיוור "בדעת" - אינו יודע ענין מסויים או אינו מבין דבר מה.

התורה פונה אל אדם המעסיק פועלים ומזהירה אותו "לא תלין פעולת שכיר". בתום יום עבודתו של הפועל עליו לקבל את שכרו במועד.

בדרגה הנמוכה נמצא הגר - הזר החי בארצנו ועצם ישיבתו בארץ היא ארעית-זמנית. התורה מזכירה לנו כי עלינו להתנהג עמו כאילו היה אזרחי הארץ כי: **"גרים הייתם בארץ מצרים"**.

מכל מלמד השכלתי

האיש צרעת בזמן הזה

למעשה בזמן הזה אין מטמאים בטומאת צרעת, אך בכל זאת כתבו רוב האחרונים שכאשר אדם רואה צמח מראה הנראה כצרעת בבשרו או בזקנו, אסור לו לתלוש את המראה. בטעם הדבר נימקו, שהרי עוד לפני שמטמא הכהן את הצרעת יש איסור לקצוץ חשש נגע, לכן אין זה משנה האם יש כהן שיטמא או לאו. בעקבות כך שאיסור זה קיים גם בזמן הזה, דן הרב **אשר וייס** (תזריע, סי' כג) האם מותר למרוח משחה לגידול שיער במקום בו נראה שיש נתק (דהיינו שער שנשר בעקבות חשש צרעת). למעשה כתב להקל ממספר טעמים. ראשית כתב שדעת החזון איש, שהגדרת נתק היא שקבוצת שיער נושרת בפתאומיות, מה שאין כן במקרה בו אדם איבד שער בשלבים.

שנית כתב, שכאשר מצמיחים את השיער, במקרה זה ההצמחה היא בגרמא באמצעות משחה, וייתכן שבכך אין איסור.

שלישית הוסיף, אמנם הרמב"ן (ויקרא יג, לג) כתב שיש איסור להצמיח שיער שנשר בעקבות צרעת, אבל פירשו יחיד מבין הראשונים, ואחרים כתבו על בסיס דברי חז"ל שיש איסור לקצוץ שיער נוסף מסביב לנתק, אך לא לגדל את שיער הנתק שנשר.

רביעית, גם אם השיער היה נושר בבת אחת ויש מקום לחשוש לדעת הרמב"ן כנגד שאר הראשונים, דבר זה נכון כאשר הדברים מובאים בפירושו של הרמב"ן לגמרא, בהלכותיו וכדומה. האיסור להצמיח שיער במקום הנתק מובא בפירושו הרמב"ן על התורה, ולעיתים אין מטרת הפירוש להביא את דעתו ההלכתית אלא רק כיצד הבין את פשטי הפסוקים.

האם יש למול תינוק שנולד מהול

בפרשת השבוע כותבת התורה, שכאשר תינוק מגיע ליום שמיני, יש למול אותו: **"ויבֹּאום הַשְּׁמִינִי יָמֹול בְּיֶזֶר עֶרְלָתוֹ"**. כפי שראינו בעבר, מדקדוק במילים אלו למדים מספר הלכות. לדוגמא, מהמילה "ביום", למדים שיש למול אפילו בשבת (תזריע מצורע שנה ה'), ושברית המילה צריכה להתבצע ביום (לך לך שנה ב'). גמרא במסכת שבת (קלה ע"א) מביאה מחלוקת בשאלה זו בין תנא קמא ורב לבין רבי שמעון בן אלעזר ושמואל, מחלוקת התלויה בפירוש מחלוקת בית שמאי ובית הלל:

א. לדעת רב, נחלקו בית שמאי ובית הלל האם צריך להטיף דם ברית מתינוק שנולד מהול. לדעת בית שמאי יש להטיף מספק (אך לא בשבת), שמא אותו תינוק לא מהול והערלה שלו כבושה, דהיינו דבוקה בבשרו. לדעת בית הלל לא חוששים לכך, ואין צורך להטיף.

ב. שמואל חלק וסבר, שכולם מודים שיש להטיף דם, ונחלקו בגוי שהתגייר בעודו מהול.

בטעם העניין שלהבנת שמואל, הן להבנת בית שמאי והן להבנת בית הלל יש להטיף דם ברית, נחלקו האמוראים. רבה סבר, שלשיטת שניהם חוששים שמא מדובר בערלה כבושה, ולכן מספק יש למול. לדעת רב יוסף וודאי ערלתו כבושה, ולכן יש למול. לכן לשיטתו ניתן למול אפילו בשבת, בעוד שלדעת רבה שמדובר רק בספק, אין למול בשבת.

הסכם שכולו מקח טעות!

"כשמו כן הוא" כך נהגו לומר עליו, שכניו מכרו ומוקירו של הרב אהרון תמים, אכן כן, הרב תמים היה תמים עם אלוקים וגם עם אנשים, שהבחינו כי מדובר בבן עליה מן המיוחסים שבדור. הרב תמים, אברך כולל אב ל-11 ילדים כ"י, לא השמיע קולו או דעתו למעט לביבו סוגיות הגמרא הנלמדת. שם שמעו אותו שואג, מתפלמס, מחשב בקול רם. שמו יצא לפניו כשקדן עצום, וכמי ששואלים אותו בכל מקום בש"ס או בשולחן ערוך והוא כבר יענה, ינחה, יוסיף כהנה וכהנה פילפולים וקושיות, עד כי ישאיר את השואלים נדהמים ופעורי פה.

שלא תטעו, שמץ משמץ לא גאווה לא נדבק בו. בבית משפחת תמים, העניית הדלות והדוחק היו בני בית ממש. לא שהיו רעבים אבל לא היה בדיוק מה שרצו, וגם לא בכמות הנדרשת "חיים מהיד אל הפה", רהיטים: ספה רעועה, ארונות תשושים ושולחן פינת אוכל רועד. נוות ביתו חנה שתחי' אף פעם לא התלוננה. כמו אשת חיל הבונה בחכמה את ביתה, האכילה ממה שהיה, משאריות לחם עשתה קציצות נפלאות ועם שארית המילגה של ר' אהרון השתדלה לעמוד מול צרכי השבת הברוכים. לעת ערב פוזרה המזונוגה בין המטבח לסלון, והמייית הבטנים הקצת מקרקרות, נבלעה לה ברחש מנועיו של המקרר המקרטע. אבל העיקר, בבית הזה חייכו ושמחו, ולא התלוננו, כל זאת למרות שעפרון אחד שימש לפעמים שלושה או ארבעה ילדים, וזוג אופניים חלוד עם שלושה גלגלים שימש את כולם, כי זה מה שיש.

אגב יש מי שזוכר בקשר שבו דפק גבאי צדקה על הדלת, "הכנסת כלה" מיקש. ציק המילגה שהיה תחוב בכיס חולצתו של ר' אהרון ניתן כולו לגבאי. ומה עם אוכל לבית? מסתדרים, אל תשאלו איך. בואו נסכם. הרב אהרון תמים נע על ציר הקדושה שבין הבית והכולל, מחנך את משפחתו להסתפק במועט עם מילגה רזה, ועם המון אמונה שעדיף פת חרבה ושלווה בה. הוריו הקשישים של הרב תמים גרו בחו"ל והצליחו לתפקד יפה, עד שכוחם לא עמד להם. כשהם הפכו סיעודיים ונזקקו לטיפול יומיומי על כל המשתמע מכך. בית אבות? בית חולים? מטפל תאלנדי? לא אצל הרב תמים. מיד עם נחיתתם ארצה על כסאות גלגלים, הוא הודיע להם בצורה שאינה משתמעת לשני פנים שהם באים לגור אצלו. תשאלו איך מכניסים שני הורים סיעודיים לדירה בת שנים וחצי חדרים עם תשעה ילדים? ובכן ר' אהרון היה זריז נבון וחרוץ כדי להשיכר את דירתו הקטנה לאברך צעיר, לשכור דירה בת 4 חדרים עם תוספת מחיר משמעותית. מי ישלם את ההפרש? מי ששילם עד כה, מי שהזין עד כה, הוא ישלם את שכר הדירה, הנה כי כן, מטלה חדשה וקדושה קונה שביתה בבית התמימים, טיפול מסיבי בסבא ובסבתא. הרב תמים החליט להקל מעל רעייתו את הנטל הכלכלי, וימים רבים נשאר בבית לטפל בהוריו.

הנוכחות שלו בכולל היתה מועטת, שעות הלימוד התדלדלו להן, אך מה גדולה המצווה לשמח את הוריו ולפנקם עד כמה שידו משגת. מאור פניהם של הוריו, והנחת – שהתמימים הירו אותם, היו נעלים ומשובבי נפש, "אל תשליכני לעת זיקנה". ממש כך.

לילה קייצי אחד, נקישות. הרב אהרון תמים תשוש לאחר יום של טיפול בהוריו ובילדיו, ולאחר כמה שעות לימוד קרעים קרעים פותח את הדלת. בפתח איש גבה קומה נשוא פנים וכובע ברט צרפתי לראשו, "שלום שמי ריצ'רד טוויטו אני בא ממרסיי שבצרפת אולי נוכל להחליף כמה מילים?" ר' אהרון מגיש לו כוס מים קרים ושלושה בייסקוויטים ואוזנו כרויה. "תראה הרב תמים, אני שמעתי

עליך רבות" פתח האורח באקצנט צרפתי בולט "סיפרו לי על כבודו שהוא שקדן נפלא, תלמיד חכם עצום, המצוי בכל הש"ס והפוסקים.

אני לא מרחיב את הדיבור, בבחינת מקצת שבחו בפניו. ר' אהרון שושק, ודי בנך. "ובכן הרב תמים, אני יודע שכבודו מטופל ל-11 ילדים קטנים, כן ירבו, והפרנסה קצת קשה, באתי להציע לכבודו הצעה פשוטה, יששכר וזבולון. אני מוכן לתת לך כל חודש 3,000 דולרים למחייתכם, ובחגים אפילו להוסיף יותר, ואנחנו שותפים. זה כבוד גדול בשבילי להיות שותף שלך, והאמן לי הרב תמים שהפרוטה מצויה בכיסי. בשבילי זה לא מאמץ, ואני שנים רבות מחפש שותף כמך".

ר' אהרון ניגש לפתוח את תריסי המרפסת ואיפשר למשב רוח צונן לחדרו לסלון. "אם אני מבין נכון ר' טוויטו, אתה מבקש שותף שיהיה עסוק בלימוד במסירות נפש, ללא ביטול תורה ושאר עניינים". "אכן כן" השיב האורח.

"צר לי אדון טוויטו, אני לא הכתובת, טעית בכתובת. באמת לא נורא ר' טוויטו, תמצא אברך יותר מוצלח ממני, לצערי שני הוריי החולים נמצאים בבית כי כבר למעלה משנה, ושעות רבות מדי יום, אני עסוק בטיפול בהם, כך שההשקע שלי בלימוד הוא לא רציני, עם כל הכבוד מאד מחמיאה לי ההצעה שלך, אבל יהודי חייב לדעת שבכל מעשה קניין צריך שתהיה גמירות דעת של שני הצדדים, ושחלילה לא יהיה כאן מקח טעות. אתה מחפש אברך מתמיד שתורתו אומנותו כפשוטו, אבל אני כרגע מטפל בהורי שיבריא..."

"תורתי לא אומנותי, ואשריך שזכית להיות מתומכי התורה. יהי חלקי עמך".

ריצ'רד טוויטו ברך ולגם את המים, עיניו הנדהמות הביטו ברב אהרון תמים, ובמבט של הערצה מהול בהערכה הוא עטף את מארחו. "אולי בכל זאת הרב אהרון, אני שמעתי עליך דברים משובחים מפני... אגא, אני מוכן להיות זבולון שלך כבר מעכשיו למרות המצב". "לא ולא ידידי היקר, לא נעשה מן התורה פלסתר. אתה רוצה לקנות תורה בטהרתה ולא טיפול בשני הורי הסיעודיים, נכון?"

ריצ'רד טוויטו יצא לרחוב הלוהט, ומן הרחוב הביט למרפסת הקומה השניה, ובזווית העין קלט את צלליתו, של אחד האנשים המופלאים שהוא זכה להכיר מעודו.

"מה עשית הרב אהרון? מה עשית? 10 שנים שאני שוקד לשכנע את מר טוויטו הנכבד לעשות הסכם יששכר וזבולון, והנה הוא השתכנע, וסיפרתי לו עליך, על מידותיך התרומיות, והדגשתי בפניו שיעשה הסכם רק איתך כי אין אברך בעל מידות כמך". כך בכה לתוך השפורפרת חנוך פישרמן ידיו מנוגות של הרב תמים, "איך שילחת אותו מבלי החתימה על ההסכם? אני פשוט לא מאמין!!!!"

"תודה חנוך, תגיד לי תודה שהצלתי אותך ממקח טעות, אני מאמין שר' טוויטו ימצא בקרוב יששכר יותר מוצלח ממני".

"הרב לוי, עמדתי כילד קטן בן 11 מאחורי קיר המטבח והקשבת, כולי סקרנות, לשיחה בין אבא לריצ'רד טוויטו. שומע ולא מאמין, המקרר ריק לחלוטין, אבא רץ מגמ"ח לגמ"ח לשלם שכירויות ותרופות להוריו, אין מיטות לילדים, אין מחברות, אין ואין, והוא בקור רוח מודיע לטוויטו: "מצטער, זה מקח טעות". "אין לי מושג מאין אבא שאב את התצומות הנפש הללו. הסיפור הזה התרחש לפני 35 שנה, אבא הקב"ה משלם לבניו התמימים בצורה מושלמת. חיתן כבר 10 ילדים מתוך 11 ילדיו, לכולם יש דירות, כולם מסודרים עם פרנסה מכובדת, גם אם הם אברכים מן השורה. החתונות היו כולן מכובדות, אבא בתמימותו הנהיג ומנהיג את ספינת החסות שכולה אומרת כבוד".

כך סיפר לי ידידי החובב י.ג. אחרי 25 שנים מן השיחה המופלאה ששמע. ובינתי לבין עצמי אני מאיתנו מסוגל בדור הזה, לדחות הצעה כזו בשתי ידיים? יחידי סגולה. נפלא לדעת שיש בדורנו צדיקים כאלה, מורמים מעם. (קובי לוי)

האם ברית מילה גדולה משיבת

"וביום השמיני ימול את בשר ערלתו"

באוצר המדרשים עמוד רכ"ב מובא:

שהיו שתי המצוות, שבת ומילה מתדיינות ומתווכחות זו עם זו, אמרה שבת: אני גדולה ממצות מילה שהרי בי שכלל הקדוש ברוך הוא את השמים ואת הארץ, שנאמר: "ויכל אלוקים ביום השביעי!"

אמרה לה המילה: אני גדולה ממך! שאלמלא אני לא נברא העולם, שנאמר (ירמיה ל"ג כ"ה): "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתני."

אמר רבי יהודה בן רבי שלום משל למה הדבר דומה:

לשני שרים שגרו בארמון המלך, ולא היה העם יודע לקבוע איזה מהם גדול וחשוב מחברו; יום אחד יצא המלך בשיירה מהארמון והנה ראו כולם ששר אחד הולך לפני האחר. הבינו כולם כי ההולך בראש הוא חשוב במעלתו על פני חברו.

כן הוא גם הנמשל:

נפסק להלכה שברית המילה בזמנה דוחה שבת, ואם מצות השבת נדחית בגלל המילה, מוכח שמצות המילה גדולה מן השבת...

"בניך כשתלי זתיים" - חינוך

דיבור לשון הרע

הפה זה פתח, עת לפתוח ועת לסגור. לכן נבראו באדם שתי עיניים, שתי אוזניים, שני נחיריים ורק פה אחד. לומר לנו שנמעט בדיבור. כל החיים של האדם בעולם הזה, זה בית ספר. עד היום האחרון.

צריך ללמד את ילדנו לשמור על פה נקי. לא לדבר על אף אדם. לברוח מהעיון המר והנימהר הזה של לשון הרע ורכילות. נכון, ארוכה הדרך לקשה, אך גם מסלול של שנים מתחיל בצעד אחד קטן. "וחשוב הדיבור קודם שתוציאנו מפיד" אומר הרמב"ן באיגרתו המפורסמת. אם נרצה, אם נתחיל, נגיע לזה. העבודה הפנימית שנותנת לאדם את הכלים לצאת מהיצר הרע הזה, היא שיתחיל להסתכל על עצמו בעין האמת, עד כמה הוא מונח בעצמו בתוך פגמים וחסרונות, עד שלא תהיה לו שום מחשבה או רצון כלשהו להסתכל על אחרים, ולדבר על פגמים שלהם, ולהנות מזה שהוא שומע על נפילות שלהם. ולכן ההורים יתנו דוגמה טובה לילדים ולא ידברו לשון הרע על אחרים.

עשרים וחמש שנים משדדים

את שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצחק"

משדר בלוויין בכל מוצאי שבת

את שיעורו של הראשון לציון

הרה"ק יצחק יוסף שליט"א

בבית הכנסת "אוהל מועד"

רח' הנשיאים 3 יבנה

בשעה 21:30 השיעור יוקרן

על גבי מסך ענק. בעיה תתקיים

סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

לחיות בבית אברהם

כל הישועות והברכות

לאברהם ומיטרה הקקיא

שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

תגן בעדם, לרפואתם

והחלצתם שיתברכו בכל

מילי דמיטב ויתגשמו

משאלותם לטובה באושר

וברפסה טובה.

וירוו נחת מיוצאי חלציהם

לרפואת מיטרה ומרים הקקיא

להבדיל לעיני שמעון בן אברהם וז"ל

ברכות ואיוולת

הניאכל ומוריה - שירה כהן

להולדת הבן

יהי רצון שיעלה במעלות

התורה והיראה ויצליח

בכל דרכיו ומעשיו

ויזכה לאריכות ימים

ונחת ושלווה

מכל יוצאי חלציהם

ורדה ואליהו כהן

אסתר ושלמה תמסוט

ברכה והצלה

לאלתר וזיוה אהרני

בזכות תרומתם

לזיכור הרבים ויתברכו

בבריות, אושר ופרנסה

טובה ובכל מילי דמיטב

ברוחניות ובגשמיות,

לשנים רבות וטובות

שיתגשמו כל משאלות

ליבם לטובה

והחלצה לילדיהם

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכוריו

שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

שיתברכו ברפואה שלימה

ובכל מילי דמיטב ברוחניות

ובגשמיות, פרנסה טובה

אושר נחת ושלווה

לרפואת הדוד בת מרים

טובה בת דבורה אושר בן חמדה

לרפואת ניסים בן סולטן

לעני משה בן סולטן ז"ל

ברכה והצלה

לרפואה שלימה

לאסתר

בת שרה

קב"ה ישלח

מזור ומרפא

לרנ"ב אברהם

ושס"ה גדיה

תחזור לאיתנה

הראשון ותזכה

לשנים רבות

וירוו נחת ושלווה

מיוצאי חלציהם

ברכה והצלה

לכאליס טוביכל

תבורד מפי עליון

ובכל מילי

דמיטב ואיר

הקב"ה דרכה

רפואה שלימה

והפרנסה טובה

וברכה לנשים

ואפרת יב

והחלצה לתומר

והילה צור

ברכה והצלה

לצחקה ויפה אהרני

שיתברכו בבריות,

אושר ופרנסה טובה

ובכל מילי דמיטב

ברוחניות ובגשמיות,

לשנים רבות וטובות

שיתגשמו משאלות

ליבם לטובה

ונחת ושלווה

מיוצאי חלציהם

ברכה והצלה

לצחקה ויפה אהרני

שיתברכו בבריות,

אושר ופרנסה טובה

ובכל מילי דמיטב

ברוחניות ובגשמיות,

לשנים רבות וטובות

שיתגשמו משאלות

ליבם לטובה

והחלצה לתומר

והילה צור

ברכה והצלה

לצחקה ויפה אהרני

שיתברכו בבריות,

אושר ופרנסה טובה

ובכל מילי דמיטב

ברוחניות ובגשמיות,

לשנים רבות וטובות

שיתגשמו משאלות

ליבם לטובה

והחלצה לתומר

והילה צור

ברכה והצלה

זמני התפילות

בכולל

"אור ציון"

ובית "שמשון"

שחרית בנץ.

13: 15 מנחה.

20: 00 תפילת

ערבית ראשונה.

20: 15 שיעור

והלכות

21: 30 תפילת

ערבית שניה

ברכה והצלה

שיראל צבירי

בן יחיאל אהרן

שיזכה בבריות

ונחורא מעליא

בפרנסה טובה,

אריכות ימים

ושנים באושר

בטוב ובנעימים

ולשנים רבות

הוא וילדיו

וכל משפחתו.

ברכה והצלה

מנחם וזהבה דויד

הקב"ה ישלח להם

רפואה שלימה.

אושר ופרנסה טובה

ובכל מילי דמיטב

ברוחניות ובגשמיות,

ויזכו לשנים רבות

וטובות ונעימות

וברכה והחלצה

לכל ילדיהם

ברכה והצלה

בית כנסת "אוהל מועד"

מוזמין את הציבור בשבת

12: 00 - תהילים

ושיעור לנשים.

16: 00 - שיעור גמרא

לבעלי בתים.

17: 00 - מנחה לשבת.

19: 50 - ערבית מוצ"ש.

21: 30 - שיעור בלוויין של

הרה"ק יצחק יוסף שליט"א

ברכה והצלה

לע"י הצנעו והענו

שמעון דוד-חיים

בן אברהם ושמואל ז"ל

בן איצ'ה ז"ל

יא' אייר פקידת שנתו

לע"י הצנעו והענו

רחמים (ומ) אברהם

בן יחזקאל ז"ל ואשתו שתיה

יא' אייר פקידת שנתו

לע"י הצנעו והענו

חיים נרדי

בן אברהם ז"ל

יא' אייר פקידת שנתו

ברכה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו

אברהם נאמן בן מרים הי"ו

ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו

יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו

אסתר אהרני בת גוריה מנב"ת

נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת

ריתן-רחל בת ג'יראן מנב"ת

מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

לידה הורני בת מרי מנב"ת

הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת

ברכה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

ביבי-שרה לארי בת רבקה ז"ל

נריה שארע הי"ד בן ענת וראובן הי"ו

אריאל וולפסטרל הי"ד בן רחל הי"ו

מרדכי נאמן בן חנה-נורו וציון ז"ל

אברהם ישראל בן חנה ויעקב ז"ל

רבקה טיייר בת שרה ז"ל

שושנה (פרי) נאמן בת שרה ז"ל

סעידה דהיי בת חביבה ז"ל

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה שיחה

ברכה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתיחה

אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיחה

אבשלום יעקב בן חיים ויוסף ז"ל

אהרון אאלל בן מרים וסעידה ז"ל

נורית-חן דגני בת מסעודה ז"ל

רחמים בן ברכוסה ז"ל

סולטנה גולגולאן בת שמחה ז"ל

חנה סאלם בן ר' חיים ז"ל

בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל